

РЕШЕНИЕ

№ 5574

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5467** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби на Л. Т. Г. и Д. Ц. Г. против заповед № РД-09-50-1457/21.11.2011г. на главния архитект на Столична община (СО). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Видно от нотариален акт вх. рег. № 40444/09.08.2005г. на Службата по вписванията, жалбоподателите притежават вещни права в имот пл. № 454, описан по-долу. Със заявление вх. № ГР-94-Л-3/2011г. жалбоподателите са поискали допускане на устройствена процедура за изменение на действащ подробен устройствен план (ПУП) – изменение на план за улична регулация по о. т.116 – 121, поземлен имот (ПИ) пл. № 454, кв.30-а и кв.34, м. „В. – ВЕЦ С. “. Със заявлението е представено мотивирано предложение; то е разгледано от общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ). С решение по т.3 от протокол № ЕС-Г-88/01.11.2011г., приложен в преписката, съветът е предложил на главния архитект да отхвърли искането, тъй като то противоречи на чл.108, ал.5 ЗУТ, не са изтекли сроковете по чл.17 от Закона за устройството и застрояването на Столичната община (ЗУЗСО) и премахването на тротоара е недопустимо съгласно чл.80, ал.3 ЗУТ. Като е възприел

изцяло становището на ОЕСУТ, главният архитект на СО е постановил процесната заповед, с която е отказал да допусне исканото изменение на план за улична регулация, както по заявлението на жалбоподателите, така и по заявление с аналогично съдържание на кмета на район „Л.“ на СО.

Мотивираното предложение е направено за изменение на кадастрален и улично – регулационен план, утвърден с решение № 44, т.2 по протокол № 24/30.03.2001г. на Столичния общински съвет (СОС). Това решение е било отменено с решение № 2174/14.02.2012г. по адм. д. № 13829/2011г. на Върховния административен съд, Второ отделение. Отмяната му е ирелевантна при преценката за законосъобразност на оспорения акт, предвид чл.142, ал.1 АПК.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните, в частта, в която вещото лице е изложило експертни констатации, и не взема предвид изложените в заключението правни изводи. Установява се от заключението, че процесната улица е изградена частично от осова точка 116а при С. шосе, до имот № 1098. Изградена е като тупик. Тротоарът към кв.34 с шир. 1,25м, е с плочки. Платното на улицата е покрито с асфалт, с различна ширина. Широчината на изградената [улица], е 5,80м. Това е разстоянието между едноетажната сграда в имот № 454 и новата многоетажна сграда в имот № 1059.

Улицата между осови точки 116а и 121, и кв. 30а и 34, в местност „В. - ВЕЦ С.“ е проектирана с улично—регулационния план, утвърден с горепосоченото решение № 44, т.2, по протокол № 24/30.03.2001 г. на СОС. В проекта, улицата е предвидена с ширина 7м, от които 5м за улично платно, 1,25м за тротоар към квартал № 34 (им. 1098, 1059, 449) и 75 см. за тротоар към квартал № 30а (им.450,454,455). Проектираната улица засяга съществуващата едноетажна жилищна сграда в имот 454 и навлиза в имота с 1 метър. Одобреният проект е съобразен нормативни документи, различни от сега действащите, поради което параметрите на улицата в него, са по-малки от изискуемите сега по ЗУТ и подзаконовите нормативни актове.

Съгласно заповед № РД-09-072/05.05.1999г. на кмета на район "Л." е открит за преминаване временен път с ширина 3м, за който е указано да съвпада с проектираната по това време улица. Указано е пътят да премине през имоти №№ 449,1059,455,1098, и по границата с имоти №№ 450,454,455. Уличната регулация за процесната улица, не е приложена. Искането за изменение на плана за регулация на улицата е направено с мотивирано предложение, което предлага улицата да премине по имотната граница на имот № 454 в участъка на къщата, където улицата да остане без тротоар.

Имот № 454 е заснет и нанесен в кадастрален лист № 573, местност „В. - ВЕЦ С.“, на Софийски кадастър. Имотът граничи от североизток с имоти № 1098 и №1059, от югоизток с имот № 450, от югозапад с имот № 453 и от северозапад с имот № 455. Имотът е с квадратура 654 м2 по графични данни. Уличната регулация е направена върху съществуващия кадастрален план.

Съгласно одобрения план за улична регулация от 30.03.2001 г., улицата между осови точки 116а и 121, между квартали № 30а и 34, предвижда от имот № 454, с площ 654м2, да се отнемат 32 м2. Останалата част от имота е 622 м2. От постройката се отнемат 7,5 м2. Съгласно одобрения план за улична регулация от 30.03.2001 г., улицата между двата квартала е широка 7 метра. От имотите в кв.34 (№№ 449,1059, 455,1098) се отнемат 6м ширина, а от имотите в кв.30 а (№№ 450,454,455) се отнема 1

метър ширина. Между имоти № 454 /на жалбоподателката/ и №1059 /на новопостроената на уличната регулация жилищна сграда/, разстоянието е 5,80 метра. Следователно разстоянието е с 20 см по малко от предвиденото по одобрения с Протокол № 24 от 30.03.2001 г. регулационен план.

При така установените обстоятелства се налага извода, че действително мотивираното предложение е в противоречие с разпоредбата на чл.80, ал.3 ЗУТ, съгласно която в населени места с население над 30000, каквото е СО, не се допускат улици без тротоари. Тъй като проектът предвижда липсата на такъв в участъка край жилищната сграда, отказът да бъде допусната процедура по него е законосъобразен. Във връзка с доводите на жалбоподателите относно необходимостта от запазване на съществуващата сграда е необходимо да се отбележи, че в случай, че съгласно одобрен подробен устройствен план (ПУП) за застрояване запазването ѝ бъде предвидено, то достъпът до имота посредством пешеходна алея, задънена улица или по друг законосъобразен начин, изискващ по-малки площи за реализацията му следва да бъде решен чрез преценка по целесъобразност на одобряващия орган, която е наложителна предвид отмяната на действащия ПУП и обективно съществуващото състояние на място, в изпълнение на чл.108, ал.5 ЗУТ. Тези въпроси са извън предмета на съдебен контрол, а и неотнормирани към процесното мотивирано предложение и поради това не следва да се обсъждат, както и доводите относно съдебни решения, постановени по жалби, касаещи други имоти и извършеното строителство в последните.

Неотнормирани са в случая и разпоредбата на чл.17 ЗУЗСО, цитирана в мотивите на оспорения акт; тя определя сроковете, в които следва да започнат процедурите по отчуждаване, но по никакъв начин не пречат допускането на устройствена процедура за изменение на ПУП, който не е бил приложен до момента.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган (съгласно р.І от представената заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на кмета на СО) и в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото, следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на Л. Т. Г., с ЕГН [ЕГН], и Д. Ц. Г., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-09-50-1457/21.11.2011г. на главния архитект на Столична община ОСЪЖДА Л. Т. Г., с ЕГН [ЕГН], и Д. Ц. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплатят на Столична община сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението е окончателно.

Съдия: